

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil i hvert fald glæde mig til at være med til at skrive en beretning, og jeg vil glæde mig over, hvis vi kan blive enige om, at sydløsningen som begreb ikke ligger mere fast, end at man kan diskutere, hvad der i virkeligheden skal laves.

Det, jeg nemlig beder om, er ikke, at vi skal stå og projektere. Det skal vi overhovedet ikke, men vi bliver bare nødt til at lytte til, at sådan som det er skruet sammen i øjeblikket og med de udtalelser, ministeren er kommet med, så tror man lokalt, at det ligger helt fast, det vil sige, at løsningen er givet på forhånd. Først skal vi projektere og undersøge, men i øvrigt er løsningen givet på forhånd. Det er det, som jeg håber at den beretning kan løse op for.

Hvis ministeren synes, det er så skrækkeligt, at vi kan undersøge andre ting, så synes jeg ærlig talt, at det vidner om, at ministeren ikke har et hak sans for, hvad der skal til for at berolige en befolkning, som faktisk har nogle rigtig velbegrundede bekymringer på en lang række områder, og som i dag kun får det svar: Jamen det må vi se nærmere på i projekteringen. Nu laver vi først de ulykker, som I er bange for, så skal vi nok sørge for, at vi finder en løsning på det.

Og det må vi så i udvalget nærmere få præciseret, for vi har fået en masse svar på nogle spørgsmål, jeg har stillet, men de er ikke svar, og de bygger ikke på nogen sagkundskab, som står frem og siger, at det er os. Det er nogle vurderinger. Vi bliver nødt til at benytte det her som en anledning til at få lavet en ordentlig beretning, som viser, at Folketinget i hvert fald ikke vender det døve øre til velbegrundede indvendinger.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Lige først til ministeren, så ministeren kan sove roligt, men jeg synes ikke, at ministeren skal forlade salen af den grund, så det kunne godt være, jeg skulle vente med at give den besked, til vi har fået debatten ført til ende. Men der er ingen tvivl om, som jeg sagde, at projektet, som det ligger, og rammerne for sydløsningen skal fortsættes og tidsfristen overholdes, og det tempo, der ligger i det, skal gennemføres.

Det har jeg sagt fra start af, det har jeg også sagt fra den første dag, vi var dernede. Det, som jeg har undret mig over, er den udformning, som sydløsningen har fået i det forslag, der har

ligget. Det har jeg ikke lagt skjul på, og det har også været i det, der har været refereret i pressen og andre steder.

Jeg forstår ministeren sådan, at det kan vi godt diskutere, og dér kan vi godt se på det. Men jeg vil også godt give ministeren ret i, at vi bevæger os ind på et område, som er et planlægningsområde, men det er svært at sætte de grænser.

Det er i virkeligheden også planlægning at finde ud af at trafikere et land, hvordan det skal trafikeres bedst muligt og mest økologisk forsvareligt – det er der faktisk nogle faglige planlægningsmæssige begrundelser for, som gør, at det er tåbeligt at lave de broer f.eks., men dér har ministeren jo været med til at blande sig i planlægningen, så det klodser. Når det drejer sig om landsplan og landsplanarbejde, er der faktisk mange gode argumenter for ikke at lave dem.

Og dér må jeg sige, at i den tid, jeg har været i Folketinget – og jeg er godt klar over, at det her er et hot emne, og det er vigtigt, det kommer godt af sted – er det det største projekt af sådan nogle genskabelser af natur, som vi sikkert skal have nogle flere af, så det er vigtigt, det kommer godt fra start. Der har været mange konflikter, og der er mange konflikter i den slags ting, og det er derfor, det ender heroppe på bordet, som det er nu.

Når jeg siger de ting her, så er det selvfølgelig, fordi i en konkret situation ville jeg nok bøje mig for, at planlæggerne havde besluttet, hvordan de ville gøre det, men i den givne situation tror jeg faktisk, at det kan være med til at løse op på den hårdknude, der er i det, og derfor vil jeg også opfordre ministeren til, at man ser på det i det lys.

Jeg kunne forstå på fru Hanne Severinsen, først på nikkene, at det var en mulig ting at få belyst det forhold, som jeg nævnte, med flere græsarealer og sådan noget i sydløsningen, og at fru Hanne Severinsen heller ikke ville køre beslutningsforslaget igennem som folketingsbeslutning, som det ligger her, men satse på en beretning, og det synes jeg lyder fornuftigt.

Og så håber jeg, at man kan ende med et godt projekt, et rigtig godt projekt, som rammerne er lagt for, og en detaljeret udformning af det, som kan fjerne noget af utrygheden ved det, sådan så man derigennem kan få en større politisk opbakning bag projektet.